

476/851 - عَنْ عُقْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَدِينَةِ الْعَصْرَ، فَسَلَّمَ ثُمَّ قَامَ مُسْرِعًا، فَتَخَطَّى رِقَابَ النَّاسِ إِلَى بَعْضِ حُجَّرِ نِسَائِهِ، فَفَعَّعَ النَّاسُ مِنْ سُرْعَتِهِ، فَحَرَّجَ عَلَيْهِمْ، فَرَأَى أَكْثَرُهُمْ عَجِبُوا مِنْ سُرْعَتِهِ، فَقَالَ: «دَكَرْتُ شَيْئًا مِنْ تِبْرٍ عِنْدَنَا، فَكَرِهْتُ أَنْ يَحْسِنَنِي فَأَمْرُتُ بِقِسْمَتِهِ».

476.851 Уқба розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Мадинада Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг орқаларида аср намозини ўқидим. У зот салом бердилар-да, сўнг тез туриб, аёлларидан бирининг ҳужраси томон одамларнинг елкаларидан ҳатлаб ўтиб кетдилар. Шитобларидан одамлар хавотирга тушишди. Кейин уларнинг олдига чиқиб, шитобларидан уларнинг ажабланганликларини кўриб: **«Бизникода озгина ёмби тилла (борлиги) эсимга тушиб қолди. У мени чалғитишини ёқтирамадим ва уни тақсимлашга буюрдим»**, дедилар».

Манба: hadis.islom.uz

